

---

dieren hebben immers geen herinnering en geen geschiedenis.

Zo krijgt het verblijf van Jozef en Maria in hun land van herkomst toch zin, omdat Christus in hun leven komt, en krijgt de geschiedenis nieuw perspectief door de vervulling van de oude profetie. De geboorte van Christus plaatst verleden en toekomst in een bezielde verband, geeft zin aan het verleden en perspectief aan de toekomst, omdat hij niet alleen aan het begin maar – naar wij geloven – ook aan het eind van onze jaartelling zal staan.

Zo werpt wat 2000 jaar geleden gebeurde nog steeds zijn schaduwen vooruit. Wat begon als een reis naar het verleden, wordt een reis naar de toekomst. Daarom is het goed dat wij kerstfeest vieren, zeker nu velen leven bij de waan van de dag en zich op een haast primitieve manier blind staren op het jaar 2000, op het komende millennium.

Kerstfeest niet alleen als feest van herdenking van een historische gebeurtenis, die de loop van de geschiedenis beslissend heeft beïnvloed, maar ook als feest van de blijde verwachting en van de geboorte, van het leven dat de dood overwint. Kerstfeest als een wonder dat de verbinding legt tussen hemel en aarde, tussen duisternis en licht, tussen het 'de profundis' van het Oude Testament en het 'in excelsis Deo' van het Nieuwe Testament.

In dit geloof en in deze verwachting mogen wij ook onze vriend George Puchinger aan God toevertrouwen. Wij weten dat hij een onvolkomen mens was, maar ook dat hij één van ons was. Dat hij nu ruste van zijn moeiten. En wij bidden met en voor hem, dat onze ontmoetingen en onze werken niet tevergeefs zullen zijn geweest. 'Bevestig Gij het werk onzer handen over ons, ja, het werk onzer handen, bevestig Gij dat.' Amen.